

Calitate. Concepte si principii europene.

1. Introducere

Instrumentele principale care faciliteaza libera circulatie a marfurilor pe marea piata europeana sunt directivele europene, standardele armonizate, acreditarea, evaluarea conformitatii si certificarea de terta parte (a sistemului de management, a produselor, a serviciilor, etc.), testarea si metrologia. Aceste instrumente au fost concepute pentru a fi puse in aplicare si folosite in concordanta cu politica economica deschisa concurentei si presupune participarea tuturor partenerilor economici si sociali, inclusiv a autoritatilor publice care au de jucat un rol important ca "organism de reglementare".

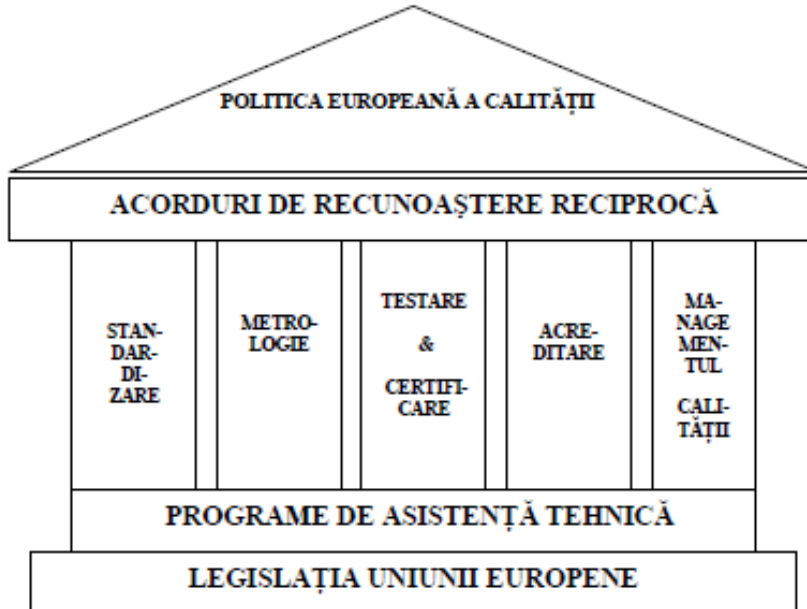
Implementarea si dezvoltarea sistemului calitatii (si a unei politici a calitatii, a carei semnificatie este bine inteleasa la toate nivelurile) sunt abordari concrete si recunoscute pe plan international, care accelereaza integrarea bunei practici si crearea noii culturi comune, ambele aspecte fiind vitale pentru eficienta si competitivitate.

2. Casa europeana a calitatii

Pentru a-si accentua potentialul, piata interna a CE a creat in timp un *mediu tehnic omogen, transparent si credibil*, in cadrul caruia autoritatile publice, agentii economici si utilizatorii/consumatorii isi pot permite sa aiba suficienta incredere reciproca.

Aceasta incredere este fundamentata pe competenta tehnica a elementelor care compun ceea ce se numeste „Casa Europeana a Calitatii” (*European Quality House*).

Casa Europeana a Calitatii este compusa din diferite structuri publice si private – la nivel european si national – care sunt necesare pentru a demonstra conformitatea, atat in scopul asigurarii liberei circulatii a marfurilor/roduselor/serviciilor, cat si in vederea dezvoltarii si consolidarii competitivitatii economiei europene.

Se pot pune in evidenta cinci piloni esentiali pentru structura de rezistenta a acestei case, astfel:

- a. **Patru piloni instititionali:** standardizare, testare si certificare, metrologie si acreditare;
- b. **Un pilon managerial:** managementul calitatii (in toate organizatiile implicate, atat publice cat si private, dar mai ales in intreprinderi).

3. Vechea abordare versus noua abordare

Pana in anul 1985 armonizarea schimbului de produse si servicii s-a realizat pe baza directivelor „**Vechii abordari**” („**Old Approach Directives**”) care aveau o acoperire ingusta, contineau cerinte tehnice obligatorii detaliate si erau supuse unor modificari frecvente, dar impuse de progresul tehnic.

Directivile „**Noii abordari**” („**New approach directives**”) au aparut in anul 1985 si, spre deosebire de cele ale Vechii abordari, sunt directive de armonizare totala, ceea ce inseamna ca este interzisa coexistenta unor reglementari nationale cu privire la un acelasi domeniu (reglementat cadrul abordarii prin directive).

Noua abordare se concentreaza asupra cerintelor de baza privind securitatea, protectia sanatatii/vietii si a mediului , pentru anumite categorii ample de produse, precum masinile, produsele medicale, materialele de constructie, etc.

In 1989, Noua abordare a fost completata de „**Abordarea globala**” („**Global approach**”) privind testarea si certificarea, astfel incat aceste doua abordari reprezinta acum, de fapt, o cuprinzatoare politica a Uniunii Europene privind evaluarea conformitatii.

Datorita certificarii si acreditarii – care genereaza incredere in produse/ servicii si in furnizorii acestora – „atat Noua abordare cat si Abordarea globala promoveaza un mediu tehnic omogen, transparent si credibil in cadrul caruia autoritatile publice, agentii economici si consumatorii pot avea incredere.

Cu alte cuvinte, acestea descriu un cadru in care excelenta afacerilor si competitivitatea europeana pot fi dezvoltate si sporite”.

Surse

<http://www.renar.ro/ro/>

<http://www.asro.ro/>

<http://www.iso.org/iso/home.html>